

1972 JUN 15
CéusBUDAPESTI KÖZLEKEDÉSI
HÍRLAP
Budapest

A FÜRST-ÜZEMEGYSÉGBEN

244
Mindent megtesznek a centenárium
méltó megünneplése érdekében

Amikor a Fürst üzemegység bejáratához értem, az első, ami a szemembe ötlött, a felvételt hirdető tábla volt, amely — többek között — takarítónőket is toborzott az üzemegység részére.

— Vajon eleget tud-e tenni a garázs a centenáriumra való felkészülés tisztasági és egyéb követelményeinek, megfelelő létszámú takarítószemélyzet nélkül?... — vetődött fel a gondolat az újságíróban.

A kérdésre igenlő választ kaptunk. Lucz István üzemegységvezetővel, Vass Béla főgarázmesterrel, Balogh Géza műszaki vezetővel és Békési Béla szb-titkárral folytatott beszélgetésünk során kiderült: az üzemegység vezetői és dolgozói minden tőlük felhathatót megtesznek azért, hogy a legfontosabb forgalmi tennivalók mellett a centenárium követelményeinek is megfeleljenek.

Háromtagú esztétikai
bizottságot szerveztek

— A vezérigazgatói intézkedés tervét a műszaki irányító értekezleten és a termelési tanácskozásokon ismertették a dolgozókkal — mondot-

ta Lucz István. — Mivel ebben az évben nem csupán Budapest százéves születésnapjára, hanem április 4-re, május 1-re, augusztus 20-ra is kell, illetve kellett készülnünk, már februárban hozzáfogtunk a feladatok megoldásához. A tisztasági intézkedések nálunk hamar gazdára leltek: háromtagú esztétikai bizottságot szerveztünk, amelynek vezetésével elsők lettünk — a Kilián üzemegységgel holtversenyben — az április 4-i tisztasági versenyben, s amely mi is irányítja hasonló akciónkat.

Mert a tisztaság kérdése február-március óta állandóan napirenden van a Fürst-üzemegységben. A dolgozók rájöttek ugyanis: egyszerűbb állandó munkával, odafigyeléssel tartani a tavasszal elért szintet, mintsem egy hosszabb kihagyás után a hullámvölgyből ismét a csúcs felé kapaszkodni — nem kis erőfeszítések árán.

A járművek esztétikai és műszaki állapotáról Balogh Géza tájékoztatót.

— Autóbuszaink minden négyezer kilométer lefutása után kisvizsgálaton esnek át — magyarázta. — Mivel az alapos vizsgálatot rendkívül

megkönnyíti s egyébként is célszerű: elrendeltük, hogy a kisvizsgálat előtt a kocsikat külső és belső nagytakarításnak vessék alá. Így aztán legalább egyszer egy hónapban minden busz megsza- badul a nehezen hozzáférhető helyeken rátapadt portól, hulladéktól, olajsártól is. A közép- és fővizsgálatok, valamint a javítás előtt persze még ragyogóbbra takarítjuk a járműveket.

Negyvennégy takarítónő
háromszáz autóbuszhoz

Ez pedig nem megy könnyen, mivel az üzemegység közel 300 autóbuszát mindössze 44 takarítónő tisztítja, s még a létesítmények tisztítása is a kötelességeik közé tartozik. Nem kis megterhelés ez számukra — indokolt tehát a főlvételi tábla a bejáratnál.

— Sokat ront a gépkocsik állapotán a tárolótér rendkívül rossz minősége — jegyezte meg a főgarázmester. — Néha az újonnan javított kocsikat vihetjük is vissza a szerelőműhelybe, mert a tárolótér úgy „kirázza”, hogy leszakad a motorja, vagy meg rongálódik a tengely. Egy esz-

tendeje rimánkodunk az illetékes főmérnökségnek a balesetveszélyes, dímbes-dombos tárolótér rendbehozása végett, mindeddig hiába. Ilyen körülmények között aztán nem csoda, ha a kocsik mind műszaki, mind esztétikai szempontból gyorsan tönkremennek.

A létesítmények (elsősorban a végállomások, az utasvárók) rendbehozása viszonylag könnyebb feladat: egy-egy vonalbrigád maga is vállalja végállomásának rendberakását, esetleg a kifestését is. A 7/c viszonylat dolgozói például parkosították a kelenföldi végállomás környékét, miután seprőgéppel rendet teremtettek a területén. Az 1-es, a 83-as, a 7-es brigádok pedig tavaly tatarozták végállomási helyiségeiket. Vannak olyan helyek — ezt a szakszervezeti bizottság titkára mondta —, így a 3-as busz Móríz Zsigmond körtéri végállomása, amely kinézetre, de használhatóság szempontjából is (nincs W.C. kézműosási lehetőség) erősen kifogásolható. Ezeket a létesítményeket bizony sürgősen rendbe kéne hozni!

Nincsenek megfelelő állapotban az üzemegység területén fekvő épületek sem. A garázscsarnokba vihar alatt befolyik a víz (igaz, ottjártunkkor ragyogó tiszta volt a kópadlózat), a falak kopottak, a vakola málladozik. Az irodaépületben van a szűk, túlzásúfolt öltöző is: ha megszüntetnék az emeleti munkásszállást (azt a tizenkét személyt máshová is el lehet-

ne helyezni), mindjárt megjavulna a helyzet.

A tárolótér egyik oldalában, amely mellett a balatóni és a bécsi országútról lekanarodó személykocsik a városközpont felé elhaladnak, az építési főmérnökség kis telepe húzódik meg. Ha egyszer itt van, nyilván szükséges is, külseje azonban ugyancsak elronthatja a nyaralásból, kirándulásból hazatérők hangulatát, de még a garázsban dolgozókat is. Öcskavasak, rozsdás drótkötegek, téglahalmok magasodnak itt, bizonyítékul a nemtörődömségnek, a hanyagságnak. A kerítés mellett a kis növénydek fászkák, amelyeket az üzemegység munkásai ültettek tavaly, szinte szegveneknek a förmelékupacok árnyékában.

Bőven akad még tennivaló
az állandó tisztaság
megteremtéséért

A Fürst-üzemegységben tehát koránt sincs még olyan rend, tisztaság, amelyet elvárhatnánk. Az április 4-i versenyben elért kiváló helyezés, az esztétikai bizottság működése, a forgalmi és műszaki vezetés erőfeszítései, no meg a brigádok társadalmi munkában kiharcolt eredményei azonban biztosítékok arra nézve: az üzemegység a jövőben tartani próbálja a megfelelő szintet, s ha minden jól megy, többet annál.

Bálint András